

عنوان مقاله:

ارزیابی شدت رسوب خیزی و فرسایش حوضه آبخیز دریاچه ارومیه

محل انتشار:

چهاردهمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

علی سوری نژاد - استادیار گروه آموزشی جغرافیا، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر در اثر انتخاب مواد رسوبی ریز دانه به داخل مخزن دریاچه ارومیه مشکلات زیادی را بوجود آورده و در نقاط ساحلی مانع از نفوذ آب سطحی و تغذیه طبیعی مخزن در دلتای رودخانه ها شده است. در این مقاله حوضه آبخیز دریاچه ارومیه به عنوان مطالعه موردی انتخاب شده و هدف از انجام این تحقیق برآورد رسوب ویژه و تعیین کانون های شدت فرسایش پذیری زیر حوضه ها می باشد. برای نیل به اهداف آن این حوضه به 64 زیرحوضه تقسیم شده و با استفاده از آمار غلظت مواد معلق رسوبی ایستگاههای هیدرومتری از سال 45 - 1344 الی 85 - 1384 با روش ایستگاهی رسوب ویژه زیر حوضه ها برآورد شده و با استفاده از GIS و روش تجربی EPM شدت فرسایش پذیری آنها محاسبه و طبقه بندی گردید. به موج نتایج این تحقیق آورد سالانه رسوب 3/14 درصد از زیرحوضه ها بین 6 تا 8 تن در هکتار و حدود 19 / 69 درصد از آنها بین 83 / 2 تا 54 / 5 تن در هکتار است، لذا در رده کانون های شدید و متوسط قرار دارند، در سایر زیر حوضه ها نیز رسوب سالانه نسبتا کم بوده و میانگین وزنی آورد سالانه رسوب در سطح کل این حوضه حدود 63 / 4 تن در هکتار می باشد. به موج نتایج این تحقیق با روش EPM حدود 40 تا 77 درصد از وسعت زیر حوضه های سردی، جنوب سردی و جنوبی، شمال غربی و غرب این حوضه بدلیل سازندهای زمین شناسی ناپایدار متنوع در کلاس فرسایش شدید قرار دارند، بر همین اساس حدود 12 / 47 درصد از وسعت حوضه آبخیز دریاچه ارومیه دارای کلاس فرسایش شدید است، لذا وسعت کلاس های متوسط، کم، خیلی کم، خیلی شدید و مناطق شهری به ترتیب در حدود 24 / 26، 6 / 20، 35 / 3، 16 / 2 و 51 / 0 درصد می باشد.

کلمات کلیدی:

رسوب ویژه، فرسایش، دریاچه ارومیه، روش EPM

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1012149>

